



DINGEN VAN DE DAG

Toneelspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK - KAMP

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DINGEN VAN DE DAG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK - KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tante Sjaan: 48 jaar

Marleen: pleegdochter van tante Sjaan, bijna 18

Rosie: vrouw “uit het leven” ± 27 jaar

Barend: zeeman ± 50 jaar

Karel de Boer: oom van Marleen 45 jaar

Nelis de Orgelman: Sjofel type ± 60 jaar

Mevrouw van Dalen: wat oudere vrouw

Meneer van Dalen: wat oudere man

Kees: vriendje van Marleen ± 20 jaar

Jos: meisje ± 18 jaar

De rollen van Sjaan, Barend, Rosie, Nelis en Sien worden gespeeld met een dialectisch accent.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is tante Sjaan bij de tapkast bezig de glazen te drogen. Ze doet erg druk, wrijft en poetst onnodig. Loopt dan weer naar tafeltjes, legt kleedjes recht, pakt de kranten op, legt ze weer neer. Alles wijst erop dat ze erg in spanning zit. Aan de middentafel zit Barend de zeeman rustig z'n krantje te lezen en drinkt z'n kopje koffie. Af en toe kijkt hij verwonderd over in bril naar het drukke gedoe van Sjaan. Zij loopt nu enkele keren naar het raam en kijkt naar buiten; dan weer nerveus naar de tapkast. Barend die dit zo een poosje heeft aangezien, staat nu langzaam op en loopt nieuwsgierig naar het raam of er iets te zien valt. (Dit rustig uitspelen)

SJAAN (*geprikeld*): Mán, ga asjebliedt sitte, je maakt me doodsenuwachtig met dat gedraaf.

BAREND (*stomverwonderd*): Ge...draaf? Ikke...? Mens ik draaf helegaar nie... Ik dee het op me... me sloffies af. Ik wou alleen maar sien... wat jij wou sien.

SJAAN (*schenkt borrel in*): Hier... en hou nou effe je gesicht; ik ken nou geen geseur an me kop hebbe. (*loopt weer naar het raam... even stil*)

BAREND: Ik seur helemaal nie (*verongelijkt*) Jij bin nie erg gesellig vanmorge Sjaan. So jaag ie je klante weg, as ie dat maar weet.

SJAAN (*nog steeds voor het raam*): Oh... wou je weg...? Nou eh... gedag dan.

BAREND (*bromt*): So'n haast heb ik nou ook weer nie. En me glaassie is ook nog nie leeg... Wat heb ie nou toch eigenlijk Sjaan? Sit je wat dwars...? Toch geen narigheid.

SJAAN (*weer terug naar de tapkast*): Dat duvelse meidje nou toch... Om me so lang in de senuwe te late zitte... 'k Bin er gewoon draaierig van.

BAREND: Ja... dat sien ik, je bin net een malle mole. Maar is er wat met je Marleentje an de hand?

SJAAN (*verbaasd*): Wéét jij dat dan nie? (*Barend schudt z'n hoofd*) Het kind hep toch exame gedaan. (*weer zenuwachtig*) Oh... ik hoop toch so dat se geslaagd is. Se hep er so haar best foor gedaan. Lere, lere en nog es lere. 'k Werd er soms kriegelig van.

BAREND: Gut, ja mens... dat is waar ook, Marleentje most exame doen. Sien van hiernaast hep het me gistere nog verteld. Hoe ken ik dat nou vergete nebbe. (*staat op*) Dan mot ik toch effe foor een blommetje Sorge. Bij so iets ken je niet met lege hande staan.

SJAAN: Doe niet so voorbarig man... se ken ook nog sakke.

BAREND: Seker... seker...! Maar as se slaagt dan motte d'r blomme

weze.

SJAAN (*haalt bloemen onder tapkast weg*): Die sijn er dan ook wel... wat doch ie dan?

BAREND (*wijst*): Da's nou effe so goed voorbarig Sjaan.

SJAAN (*die eindelijk glimlacht*): Kom Barend, dan drinke we er same één op de goeie afloop.

BAREND (*nu voor tapkast*): Proost... op jouw Marleentje; se sal je vast nie teleurstelle.

SJAAN (*die even aan haar glas nipt; kijkt peinzend voor zich uit*): Mijn Marleentje... Barend... je ken nie gelove hoe gek ik met d'r bin.

BAREND: Dat hoef ie mij nie te vertelle. Daar weet ik alles van. 't Is net je eige kind hè, Sjaan?

SJAAN (*knikt*): Ja... en ik ken de hemel nog wel danke dat ik foor dat wurm mocht sorrege, toen d'r moeder stierf. Dat arme mens hep nie veel geluk gekend. Die suiplap van een kerel hep d'r leve kapot gemaakt... Toen se helemaal an de grond sate, hep ie de bene genome en is de plas overgegaan om aan de overkant s'n geluk te beproeve.

BAREND: En nog nooit weer eens iets van zich late hore seker...!

SJAAN: Geen letter. Toen s'n vrouw dood was, konden se hem geeneens bericht sture... niemand wist waar die uithing.

BAREND (*drinkt z'n glas leeg en schuift het weer bij*): Tja ja... die drank... As ik vroeger nie so gesope had en er alles nie had doorgedraaid, (*kijkt schuin naar Sjaan*) dan was ik ook getrouwd geweest. Maar me meissie most me nie meer.

SJAAN (*fel*): Geen wonder! Toen jij er stiekum met de spaarcentjes van dat meissie vandoor ging en d'r liet stikke met d'r narigheid... toen... toen mocht je nog blij wese dat se de politie nie achter je an hebbe gestuurd.

BAREND: 'k Heb later het dubbele terug wille betale, maar se wou geen cent meer fan me anneme.

SJAAN: Dat meissie had d'r trots Barend. (*stug*) En hou er nou je mond maar over; dat is nu verleje tijd.

BAREND: Waarom wil je het nooit meer is met me uitprate Sjaan? Ik kom nu al weer jare bij je in de saak. Je duldt me wel... maar as ik je uit wil legge hoe het vroeger so gekome is, dan mot ik altijd me mond houwe. (*even stil*) Toch geloof ik nie dat je een hekel an me heb.

SJAAN (*luchtig*): D'r staat geschreven: hep uw naaste lief as uw self. Nou en angesien ik me self soms nie kan luchte of sien, ken je nagaan hoe graag ik je mag.

BAREND: As dat zo was, had je me d'r allang uit kenne gooie. Dan wou je altijd nie tege me an sitte kijke.

SJAAN (*spottend*): Tja, klanten voor een koppie koffie met een gratis borreltje toe. Die motte me hotel op de been houwe, snap ie...

BAREND (*droog*): Dan hep ik toch nog éinig nut op me ouwe dag. Me fader saliger see altijd...

SJAAN (*driftig*): Mán... ik wou dat jij saliger was. (*kijkt op haar horloge*) Waar blijft dat meidje nou toch 't is al bij elve.

BAREND: Bij elve...? Dan ken onze deftige elite ook so komme. Dat zijn mense van de klok. Toch hou jij er maar een raar allegaartje van klanten op na Sjaan. Vooral die meneer en mevrouw van Dalen.

SJAAN (*vinnig*): Dat gaat jou niks an. Is het mijn saak of de jouwe? En die mense doen toch niemand kwaad, of wel soms?

BAREND (*sussend*): Dat seg ik ook nie. Maar je ken er wel om lache. (*grinnikt.*) Se wille nog so graag deftig doen, maar se leve ook maar Van de A.O.W.

SJAAN: Ach laat die mense hun schijnwereldje toch. Se hebbe betere dage gekend. 't Is ongelukkig genoeg dat hun kinderen mooi weer spele van hun cente en verder niet naar hen omkijke.

BAREND: Och dat weet ik wel, 't is sielig. Maar ik heb altijd weer plesier as se komme. (*imiteert*) Waar sulle we gaan sitte Liza... hier maar? So, so so, Wat selle we gebruike Liza...? 'k Weet het niet Hendrik; 't is nog wel wat vroeg foor sterke drank... selle we maar koffie neme? Hendrik weer: Ja Liza dat is so, eerst maar koffie dan. Twee koffie juffrouw. Dan brengt Sjaantje: twee koffie alstublieft (*buigt*). Dan drinke se hun koppie leeg en blijve net so lang plakke tot Sjaantje nog een borrel toegeeft. (*slaat zich zelf voor het hoofd*) O... la... la... nou heb ik seker teveel geseqd!

SJAAN: Dat heb ie seker. Die mense komme maar eens in de week. (*veelbetekend*) Maar d'r zijn ook mense die alle dage komme voor koffie met iets toe... (*dan opeens*) Ik hou het nie meer uit... ik ga effe belle om de hoek (*loopt naar de deur*) Pas jij effe op (*draait zich bij de deur om, ziet dat Barend al een fles te pakke heeft*) dat er niemand an de fesse komt!

BAREND: Oh... (*tot fles die hij terug zet*) 't feessie gaat nie door jonge. (*gaat achter de tapkast, praat in zich zelf*) Stom dat je vroeger niet beter opgepast hebt Barend. Je had hier baas kenne wese... (*draait zich om naar de rijen flessen achter zich*) Wat zeg ik... baas? Kommedant!... (*gaat met z'n vingers langs flessen*) 't Zijn net soldate in 't gelid. (*wijst naar fles*) Soldaat vermoeth! (*slaat hakken tegen elkaar*) Present kapitein. Soldaat ouwe klare!... Present kapitein. Soldaat konjakkie!... Present kapitein. Soldaat advekaat!... Present kapitein. Soldat su doranje! (*met hoogstemmetje*) Present kapitein. (*gaat zoekend langs flessen*) En waar is soldaatje brandewijn

gebleven? Dacht ik het nie... weer in de achterste gelederen! Kom jij es effe hier maat. Effies inspectere... Hm zelfde kwaaltje van altijd. Je kragie sit weer los. *(schenkt z'n glas vol. Terwijl hij staat te genieten, komt Rosie op. Ze is een vrouw uit "het leven" zo gezegd. Opvallend gekleed en opgemaakt. Ze loopt tot voor de tapkast)*

ROSIE: Late we met z'n tweeë drinke, Barend. Da's geselliger.

BAREND *(schrikt, slaat hakken tegen elkaar)*: Je... jewel kolonel... Verrek... bin jij het maar Rosie?

ROSIE: Ja... ik ben het maar. Maar ik mag er toch best wese... of nie soms? *(gaat uitdagend zitten)*

BAREND: Voor mijn part mag je d'r wese. Maar as tante Sjaan je hier siet, sta je so weer buite de deur.

ROSIE: Waarom?... Vroeger was ik hier altijd welkom. Toen heb tante Sjaan me vaak voortgeholpen as ik in de puree sat.

BAREND: 't Ja vroeger... toen jij nog een fesoenlijk meissie was. Maar nou jij er sulke rare praktijke op nahoudt... mot se je niet meer. Ze wil der sokie netjes houwe.

ROSIE *(triest)*: 'k Doe het ook nie foor de lol Barend. Ik mot toch ook leve. M'n eer is foor meneer, as se maar goed betale.

BAREND: Dat ken toch ook wel op een andere manier Roos. Ik snap jou nie.

ROSIE *(gelaten)*: Och, 'k bin er bij opgegroeid. Me moeder deugde ook nie en de appel valt nooit ver van de boom. *(zucht)* We sijn een noodzakelijk kwaad Barend. *(spottend)* Soms... soms sou je d'r om gille om die mooie menere. Daags dan sijn het van die keurige nette brave mannetjes... 's Avonds loere se alles af of se nog iets van hun gading kenne finde. *(lacht schril)* Eigenlijk sou ik nie eens graag getrouwd wille wese; stel je foor dat je ook so'n man had... Toe ouwe seeheld geef me es een opkikkertje.

BAREND: Ik eh... ik mag nie an de flesse komme, heeft Sjaan gesegd en se ken so terug wese, dan krijg je geduvel.

ROSIE: Waarom?... Mijn geld is net so veel waard as dat van een ander... Schiet nou op Barend, ik ben haast uitgedroogd.

BAREND: Tja... nou je het segt, je siet er wel een beetje verlept uit. Jammer van so'n mooie blom. *(schenkt glaasje voor haar in)*

ROSIE *(onverschillig)*: Niks an te doen Barend. Als je stekkie in een verkeerde pot geplant is, komme d'r nooit geen mooie rose an. *(steekt sigaret op en neemt glas van Barend aan en drinkt zwijgend het glaasje leeg)*

SJAAN *(komt nerveus op)*: Geen gehoor... nou weet ik nog niks. De senuwe vrete me haast op. *(ziet nu pas dat Rosie er zit; gaat langzaam achter tapkast; wijst Barend zwijgend weer naar z'n tafeltje.)*

Barend gaat zitten; neemt z'n krant op, maar kijkt er af en toe nieuwsgierig overheen. Slaan steekt ook een sigaret op, terwijl ze Rosie strak aankijkt. Dan sarcastisch) Bin jij al so verlope, dat je geheuge je ook al in de steek laat?

ROSIE (*houdt zich dom*): Wat je bedoel tante Sjaan?

SJAAN (*fel*): Dat weet je drommels goed; maar anders wil ik het je nog wel es vertelle... Ik mot geen lellebel in me saak.

ROSIE: Ik betaal toch... of is het geld van mijn nie goed soms? (*gooit meteen een gulden neer*)

SJAAN: Hou je viesse geld maar en duvel op... of mot ik je eighandig buite de deur sette?

BAREND: Nou... nou... kalm aan Sjaan, dat is nie goed voor je hart.

SJAAN (*vinnig*): As me hart nie so goed was, stond jij ook allang buite. (*Barend duikt weer achter z'n krant*) Hei je nie gehoord wat ik sei Roos?

ROSIE (*timide*): Jewel... Jaag me maar weg as een hond.

SJAAN: Je weet dat ik me saak nie in opspraak wil hebbe.

ROSIE (*staat langzaam op, blijft even staan en laat zich weer op stoel zakken. Haar hoofd zakt voorover en ze begint te huilen*).

SJAAN (*snel om de tapkast heen, naar haar toe*): Wat selle we nou hebbe!...

BAREND (*komt ook toelopen; schudt haar zachtjes aan de arm*): Rosie meid... wat heb ie?

ROSIE (*heft hoofd op en veegt tranen af*): Och niks. Laat me maar. 't Gaat so weer over. 'k Werd ineens so raar en draaierig.

SJAAN (*kijkt haar vorsend aan*): Toch geen eh... geen narigheid hoop ik...?

ROSIE (*schudt haar hoofd en glimlacht een beetje*): Nee tante Sjaan... tenminste nie wat jij bedoelt. 'k Heb nog nie gegete vanmorge... en nou dat borreltje... (*staat weer en loopt langzaam naar de deur*)

SJAAN (*kan dit toch niet hebben, haar goeie hart komt weer boven*): Rosie...!

ROSIE (*draait zich om*): Ja ja ik ga al.

SJAAN: Je gaat eerst naar de keuken om wat te eten.

BAREND (*bezorgd*): Heb ie... eh heb ie geen eh... geen werk meer Rosie?

ROSIE: Werk wat jij bedoelt genoeg. Maar ik wou graag wat anders... Ik... ik bin dit leve sat, meer dan sat.

SJAAN (*argwanend*): So, so... Je wou je dus betere...? Dat sel nie mee valle.

ROSIE (*nu weer terug op stoel*): Vertel mijn wat. 'k Probeer het nu al weke om een baan te krijge. Maar as se in de gate krijge wie en wat

ik ben motte ze me nie meer natuurlijk... of se wille d'r van profiteere omdat je toch maar een meid van de vlakke bin. (*wanhopig*) Tante Sjaan ken jij me nie helpe? Ik sou alles wel wille doen.

SJAAN (*nadenkend*): 'k Sou nie wete hoe meid.

BAREND: 'k Bin niks nuwsgierig Rosie, maar waarom eh... so opeens wat anders?

ROSIE (*fel*): Waarom... waarom? Omdat ik ook weleens as een fatsoenlijk mens behandeld wil worde. (*even stil*) 'k Heb kort geleje voor het eerst een man lere kenne die alleen maar vriendlijk voor me was... die niets van me wou... hij was alleen maar vriendlijk voor me... Toen voelde ik me weer een klein beetje mens. Maar as hij ook te wete komt, dat ik maar een h...

SJAAN: Ga nou eerst maar es naar de keuke om wat te ete. Ik kom so bij je. (*Rosie af*) Wat mot ik daar nou mee an Barend?

BAREND (*krabt achter z'n oor*): 't Ja... dat is verrekke moeilijk Sjaantje. (*kijkt haar ondeugend aan*) Nou sou ik d'r wel as huishoudster kenre neme in me villa, maar ik bin...

SJAAN: Maar jij bin de hele dag haast hier as je aan wal bint. Je plakt hier van 's morges tot 's avonds.

BAREND (*kribbig*): Nou... seg dan dat je me hier nie meer hebbe wil.

SJAAN (*spottend*): 'k Sou nie durve... 'k Sei toch al, van sulke klante mot ik leve.

BAREND (*draait weer bij*): Wat motte we nou met Rosie?

SJAAN: Weet jij wat?

BAREND: ...Seg, herinner je je die Frans Drijver nog? (*In de verte hoort men nu muziek van draaiorgel*)

SJAAN: Frans...? Tuurlijk. Heeft die iets met Rosie te make...?

BAREND: Nog niet. Maar weet jij dat ie sjef is geworde in dat nuwe warehuis aan de andere kant van de stad?

SJAAN: Wat! Frans! Sjef in dat nuwe warehuis?... Gut... die Frans!

BAREND: En herinner je nog hoe vaak je die knul uit de narigheid hebt geholpe...?

SJAAN: Och... 't was een pechvogel.

BAREND: As jij nou es een goed woordje voor Rosie dee. Se vrage daar geregeld verkoopsters. Nou en so'n kwaje verschijsing is se toch nie.

SJAAN: Mot ik dat doen?... Ga self maar effe.

BAREND: Ik...? Nee Sjaan, jouw hart is beter dan het mijne.

SJAAN: Man, heb jij wel een hart! (*loopt af naar keuken*)

BAREND (*roept haar na*): Ja! Wat doch ie dan? En 't zit nog op de goeie plaats ook! (*sloft boos naar z'n tafeltje terug; gaat verder met z'n krantje: De orgelmuziek, die tot nu toe heel zacht was, komt nu snel*)

naderbij, blijft voor het cafeetje staan, speelt even keihard door, terwijl Barend nukkig zijn krant omslaat en breekt vervolgens abrupt af. Dan komt Nelis op. Beetje haveloos type, pet schuin op z'n hoofd, loopt altijd met z'n centebakkie.)

NELIS: Mogge Barend. *(kijkt rond)* Nie veel te verdien hier, sien ik.

BAREND: Nee, je treft het nie vanmorge.

NELIS: Sjaan er niet?

BAREND: Is effe in de keuke. Wou je wat?

NELIS: Ja, geef me maar een brandewijntje mit. *(zoekt in z'n zakken naar geld).*

BAREND *(schenkt onderwijl in)*: La maar sitte, ik tracteer. Jij sel wel weer blut wese so as altijd.

NELIS: Ben ik ook Barend, eerlijk waar; nog geen stuiver verdiend vanmorge.

BAREND: Hoe bestaat het! Ben je dan wel vroeg genoeg begonne...!
(geeft hem zijn borrel)

NELIS: Nou eh laat is kijke... effe kijke... *(denkt na en nipt verzaligd aan zijn borrel).*

BAREND: Hier heb ie m'n bril dan ken je beter sien.

NELIS *(gooit zijn glas in één teug achterover en verslikt zich bijna)*: Spot er maar mee. De sake gaan slecht maat.

BAREND: Je repetwaar deug nie meer, veuls te ouwerwets. Je mot er meer van die bietel en dat beestespul doorgooie.

NELIS: Ik kijk wel mooi uit. Mij nie meer gesien. 'n Paar weke geleje was ik so gek om er een paar van die nieuwerwetse malle plate door te draaie. In minder dan geen tijd had ik wel vijftig van die nozems om me wage zn tekeer dat se ginge! Me halve wage hebben se afgebroken. Toen de boel in de soep sat en er een smeris bij kwam, hadde se natuurlijk niks gedaan en drope se af. Knettergek zijn se.

BAREND: Och, de jeugd wil zich wel is uitleve. Dat is de moderne tijd.

NELIS: As se een ander dan ook maar late leve. *(schuift glas bij)* Nog één voor 't zelfde geld graag.

BAREND: Toe maar... Van mijn cente seker...! Klaploper...! *(schenkt zijn glas nog eens vol)*

NELIS: Jij bin toch een halve geheelonthouër... bij vroeger vergeleke. Man man... wat kon jij hijse! Daar was ik nog maar een klein jongetje bij. Je hebt je leve wel verbeterd hé... *(pakt glas aan van Barend)* Dank u... Je hebt je cente nou tenminste goed besteed. Proost. Dat je nog maar vaak weg mag geve. *(Meneer en mevrouw van Dalen komen op)*

MENEER: Goede morgen. *(kijkt rond)* Waar zullen we gaan zitten Liza... hier maar?

MEVROUW: Ja, dat is goed Hendrik. *(gaan zitten)*

MENEER: Zo, zo zo... Wat zullen we drinken, Liza?

MEVROUW: 'k Weet het niet Hendrik. Voor drank is het nog wel wat vroeg.

MENEER: Zullen we dan maar koffie nemen?

MEVROUW: Ja, dat is goed Hendrik.

MENEER: Twee koffie alstublieft!

BAREND *(naar tapkast, krabt eens achter in oor. Schenkt dan twee glaasjes vol en brengt hen dat)*: Twee koffie alstublieft.

MENEER: Maar dat is verkeerd. We drinken altijd eerst koffie en dan krijgen we altijd eh... nou ja...

BAREND *(met binnenpret)*: Ja siet u meneer van Dale, we hebbe dese week de reclame andersom gedaan. Eerder was het koffie met een gratis borreltje toe. Nu is het een borrel met koffie toe. 'n Spotkopie.

MENEER *(verlegen)*: Wat doen we nu Liza?

MEVROUW: Nou Hendrik, we kunnen het proberen hé.

SIEN *(de buurvrouw smijt de deur open en roept)*: Sjaan... Sjaan! Waar zit je?! *(blijft echter bij de deur en ziet naar buiten)*

BAREND *(meteen)*: Ja, wat is er?!

SIEN: Gut bin jij een meissie geworre... heet jij ook al Sjaan?

BAREND: Mens, sanik nie, is er wat besonders voor Sjaan?

SIEN: En of! Kom maar es kijke! *(samen bij deur)* Daar komt Marleentje. Se is vast geslaagd, want se heeft so veel plesier. *(Nelis is ook bij de deur gekomen)*

BAREND: Wat een geluk, voor Sjaan. Se sat so in de spanning. Tjonge tjonge, dat wordt feest vandaag. Die Marleentje!! *(nu komt Marleen binnen; de blijdschap straalt van haar gezicht.)*

MARLEENTJE: Opzij allemaal! Gauw! Waar is tante Sjaan?! Tante Sjaan!! Tante Sjaan, waar zit je?! *(de drie blijven echter om haar heen)*

SJAAN *(vlug op. Marleen vliegt op haar toe, slaat arm om haar heen)*

MARLEENTJE: Tante Sjaan ik ben geslaagd. Ik ben er!!

SJAAN *(drukt haar ontroerd tegen zich aan)*: Meidje, meidje toch... wat heb ie me in de senuwe late sitte. Gefeliciteerd hoor... As je wist hoe blij ik foor je bin. *(veegt traan weg)*

MARLEENTJE *(hartelijk)*: En ik voor u, tante Sjaan! Tenslotte heb ik het aan u te danken. Als u niet zoveel voor me over had gehad...

SJAAN *(haar wegduwend)*: Toe hup, nie over prate! Sitte allemaal! We geve een rondje. *(gaat achter de tapkast)*

BAREND: Verdikkeme, gefeliciteerd kind. Jij bint een bolleboos.

SIEN: Hier van mijn ook een stevige pakkerd. *(stevige zoen)*

NELIS: Zo'n pakkerd wil ik je ook wel geve.

SIEN (*met een uithaal*): Poeh!! Hoor die ouwe snoeperd! (*allen lachen*)

SJAAN: Nou, mot ik alles alleen doen?

BAREND: Vergeet je nie wat Sjaan?

SJAAN (*bezig met glazen*): Jou misschien?

BAREND: Mijn ken je nooit vergete lieffie.

SIEN (*giert*): Poeh!! Hoe ouwer hoe gekker! Jouw kansen zijn voorbij, seeman.

BAREND (*tot Sjaan*): Ikke bedoel eh... je weet wel. (*wijst onder de tapkast*)

SJAAN: Gut! Da's waar ook! Me blomme! Hier me hartje, die sijn foor jou en dit ook nog. (*geeft bloemen en een pakje*)

MARLEENTJE (*echt verlegen nu*): Maar tante Sjaan... ik had beter voor u bloemen mee kunnen brengen.

BAREND: So gaat het nu eenmaal in het leve, kind. De ouwers geve alles, maar...

SJAAN (*bezig met glazen, snel invallend*): Wou je effe de sedeprediker gaan uithange, Barend? Spoel je mond liever, jonge.

BAREND (*snel gretig*): O, geef maar op je borrel.

SIEN: Maak dat pakkie nou ope kind. Geef mij je blomme maar effe.

MARLEENTJE (*begint aan haar pakje*): Ik ben zo zenuwachtig.

SIEN: Dat sijn we allemaal. Wie weet wat erin sit. Misschien wel een armband.

BAREND: Met bédeltjes (*staan er gedrieën met hun neus boven op*)

SIEN (*Nelis wegduwend*): Er nie so met je snufferd bove op staan Nelis; straks drup je er nog in.

NELIS (*boos*): Je drupt self.

BAREND: Nou geen rusie Sien. 't Is feest vandaag.

MARLEENTJE (*heeft pakje open*): Oh!!! (*juicht*) Een horloge! Een horloge! (*vliegt Sjaan om de hals*) Tante Sjaan! Wat bent u lief!.

SJAAN: Ja ja, het is wel goed so. Help me liever een beetje.

MARLEENTJE: Ik doe het meteen om. Mag het?

SJAAN: Vanself. 't Is van jou.

BAREND: Sou, jij 'r ook niet es wat geve Nelis?

NELIS: Ikke...? 'k Heb zelf nie wat.

BAREND: Nou ik doch so: een stukkie musiek ken er altijd wel af.

NELIS (*blij*): Oh musiek! Ik sal 'r effe een stukkie op sette. (*drukt Barend zijn bakje in de hand*): Ga jij dan effe met me centebakkie rond.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto